

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 54.278 van 4 juli 1995
in de zaak A. 59.958/VII-12.721.**

In zake : de n.v. HERCULES BELGIUM,
die woonplaats kiest bij
Advocaten P. CARLIER, E. MONARD, R. CONINX,
L. LINDERS, K. GEELEN en M. SCHOTSMANS,
kantoor houdende te HASSELT,
Gouverneur Roppesingel 131

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1, bus 22.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Advocaat K. GEELEN op 19 september 1994 namens de n.v. HERCULES BELGIUM heeft ingediend om de vernietiging te vragen van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 15 juli 1994 waarbij het beroep van de verzoekende partij tegen de haar door de directeur van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering op 22 januari 1990 afgegeven vergunning voor de lozing in de Kleine Beek te Beringen van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater, ontvankelijk en ongegrond wordt verklaard;

Gelet op het arrest nr. 50.957 van 22 december 1994 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 15 mei 1995
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 juni 1995,
op welke de zaak tot de terechtzitting van 22 juni 1995
is uitgesteld;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. VERMEIRE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
K. GEELEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en
van Advocaat J. VAN DE VYVER, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat in het eerste van de vier
middelen de schending wordt ingeroepen van de artikelen
2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de
uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen,

doordat, eerste onderdeel, een van de
uitgangspunten van de motivering waarop het bestreden
besluit is gegrond erin bestaat dat "de verzoekende
partij zelf - in een technisch rapport - zou gesteld
hebben dat alle in de vergunning opgelegde normen zouden
gehaald worden uiterlijk op 1 januari 1994",

terwijl "dit uitgangspunt volledig indruist
tegen het bewuste technisch verslag ... (waarin) nergens

wordt aangegeven dat aan alle lozingsnormen op 1 januari 1994 zou voldaan zijn" en, integendeel, "men in dit verslag tracht duidelijk te maken dat ... de lozingsnormen zoals in de vergunning aangegeven, meer in het bijzonder voor chloriden (waar in de vergunning een norm wordt bepaald van 10.000 mg/l.) technisch onhaalbaar zijn",

en doordat (tweede onderdeel) het bestreden besluit niet antwoordt op de argumenten die de verzoevende partij in haar beroepsschrift van 9 februari 1990 heeft ontwikkeld, met name dat de in de vergunning toegestane overgangstermijnen voor het halen van de opgelegde normen te kort zijn, dat het technisch niet mogelijk is de normen voor chloriden te realiseren, dat een aantal normen hoger liggen dan de sectoriële bepaald in het desbetreffende koninklijk besluit van 3 februari 1988 en dat het onmogelijk is dagelijks monsternames te verrichten,

en doordat (derde onderdeel) het besluit overweegt dat, nu "de lozingsvergunning reeds dateert van 22 januari 1990 (en) het beroep de vergunning niet schorst ... de exploitant reeds geruime tijd had om de noodzakelijke aanpassingen te realiseren ten einde te kunnen voldoen aan de gestelde voorwaarden",

terwijl de verzoekende partij tijdens de inderdaad langdurige behandelingstermijn van haar beroep (9 februari 1990-20 juli 1994) een constructief contact onderhield met de bevoegde administratieve diensten van de verwerende partij die een herziening in gunstige zin in het vooruitzicht stelden en dit standpunt slechts in de laatste drie maanden op het kabinet van de minister werd gewijzigd in een volledige afwijzing van het beroep, en terwijl de verzoekende partij er bovendien al die tijd mocht op rekenen om voor de lozing van haar afvalwater de afvalcollector naast het Albertkanaal te mogen gebruiken;

zodat, in strijd met voormelde wetsbepalingen, het besluit steunt op onjuiste feitelijke overwegingen en de motivering niet afdoende is;

Overwegende dat in haar memorie van antwoord de verwerende partij op het eerste onderdeel repliceert dat de verzoekende partij in haar beroepsschrift van 9 februari 1990 stelde dat de normen voor de chloriden "momenteel technisch vrijwel niet te bereiken (zijn)" en eraan toevoegde dat op termijn een andere evacuatiemethode zou moeten worden overwogen, wat alleszins een in aanmerking te nemen alternatief vormde en zeker niet totaal onrealistisch was, zodat zij tijdens de inmiddels verstreken tijdsduur van meer dan vier jaar ongetwijfeld de gelegenheid moet hebben gehad om die methode te implementeren; dat zij eraan toevoegt dat blijkens de motivering van het bestreden besluit niet het motief van de chloriden doorslaggevend was om het beroep af te wijzen maar wel de doelstellingen inzake de kwaliteit van de oppervlaktewateren en de door het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (VLAREM II) gestelde voorwaarden; dat zij, wat het tweede onderdeel betreft, doet opmerken dat de sectoriële normen minimumvoorwaarden zijn, dat wat de verzoekende partij thans "de onmogelijkheid om dagelijks monsternames te verrichten" noemt, niet overeenstemt met het desbetreffende argument in het beroepsschrift waar het heet dat "dergelijke monsternames een zekere investering in labotoestellen zouden vergen alsook het aanwerven van twee bijkomende personeelsleden"; dat, met betrekking tot het derde onderdeel, zij erop wijst dat de door de verzoekende partij aangevoerde "verwarrende situatie waarbij er weinig duidelijkheid bestond omtrent de tenuitvoerlegging van de verleende vergunning" niet blijkt uit het dossier;

Overwegende dat in de memorie van wederantwoord de verzoekende partij herhaalt dat zij steeds gewezen heeft op de technische onmogelijkheid de normen voor chloriden te halen, wat moge blijken uit de desbetreffende passage in het technisch verslag van 29 maart 1990, uit het technisch dossier van augustus 1990 en het verslag van LISEC van augustus 1993, dat de alternatieve oplossing voor de evacuatie van het afvalwater, met name het lozen ervan in de afvalcollector langs het Albertkanaal, haar was toegezegd en tijdens de behandelingstermijn van het beroep is ter sprake gekomen in voormeld verslag van LISEC en in het technologisch rapport van de diensten van de verwerende partij van 11 januari 1994 maar geen doorgang heeft kunnen vinden door het toedoen van deze laatste; dat zij er ten slotte op wijst dat van de in de memorie van antwoord aangevoerde oppervlaktekwaliteitsdoelstellingen van VLAREM II niets is terug te vinden in de motivering van het bestreden besluit;

Overwegende dat luidens de samenvatting in het bestreden besluit de verzoekende partij volgende bezwaren had doen gelden tegen de modaliteiten van de in eerste aanleg verkregen lozingsvergunning :

"1) de opgelegde waarden voor debiet, BOD en COD, en waarschijnlijk totaal fosfor, sulfaten, zwevende stoffen en fenolen, zijn slechts haalbaar na een bepaalde termijn nodig voor onderzoek, bouw en opstart van een volledig nieuwe biologische waterzuiveringsinstallatie;

2) de voorgestelde waarden voor chloriden zijn momenteel technisch vrijwel niet te bereiken;

3) bij het opstellen van de lozingsvergunning werd weinig of geen rekening gehouden met de te realiseren kwaliteit van de Kleine Beek en met de sectoriële voorwaarden voor het lozen van afvalwater afkomstig van de sector van de fabricage van organische peroxiden in de gewone oppervlaktewateren;

4) de verplichting op dagelijkse monsternames en analyse van alle genormeerde parameters is niet realistisch, gezien de hoge kostprijs voor de aankoop van de geëigende labotoestellen en de noodzakelijke aanwerving van twee bijkomende laboranten";

dat met betrekking tot de chloriden de verzoekende partij in haar beroepsschrift had doen gelden wat volgt :

"Voor wat chlorides betreft doen wij in de loop van 1991 een belangrijke investering in een installatie die toelaat van onze huidige concentratie van 30.000 mg/l te verlagen naar 20.000 mg/l. De in onze vergunning voorgestelde waarden (25.000 mg/l onmiddellijk en 10.000 mg/l tegen begin 1991) zijn momenteel technisch vrijwel niet te bereiken. Concreet betekent dit dat wij op termijn een andere evacuatiemethode zullen moeten overwegen. Wij zouden het in dit verband op prijs stellen te weten of, en zo ja mits welke modaliteiten, de voorziene afvalwatercollector naar de Schelde zal worden in gebruik genomen. Wij beschikken namelijk over de mogelijkheid op termijn ons zout water - behoudens wat vermeld chloridegehalte betreft - vergaand te zuiveren.";

dat in het bestreden besluit ter weerlegging van die bezwaren wordt overwogen wat volgt :

"Overwegende evenwel dat de lozingsvergunning reeds dateert van 22 januari 1990, dat het beroep de vergunning niet schorst zodat de exploitant reeds geruime tijd had om de noodzakelijke aanpassingen te realiseren ten einde te kunnen voldoen aan de gestelde voorwaarden;

Overwegende dat in het technisch rapport dat het bedrijf aan de bevoegde administratie overmaakte, gesteld wordt dat het bedrijf de gestelde normen kan halen per 1 januari 1994;

Overwegende dat i.v.m. de meetfrequenties voorwaarden zijn voorzien in VLAREM II;

Overwegende dat uit het onderzoek blijkt dat de gevraagde lozing kan worden toegestaan mits naleving van de opgelegde emissiegrenswaarden;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagd exploitatie, mits naleving van de op te leggen lozingsvoorwaarden, tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat om het beroep ongegrond te verklaren en de bestreden beslissing te bevestigen;"

dat, wat de chloriden betreft, de overweging "dat in het technisch rapport dat het bedrijf aan de bevoegde administratie overmaakte, gesteld wordt dat het bedrijf de gestelde normen kan halen per 1 januari 1994" alles-

zins onjuist is, daar het technisch rapport betreffende de afvalwaterzuivering van 29 maart 1990, ingediend op verzoek van de diensten van de verwerende partij, in deel B, onder "Doelstellingen", "Normen geldig vanaf december 1993" vermeldt : "We verwachten in deze fase nog steeds problemen met het chloride-gehalte" en in de eerste herziening van dat rapport, in augustus 1990, onder "Normen gevraagd vanaf januari 1994" dat voorbehoud in dezelfde bewoordingen wordt herhaald; dat het eerste onderdeel van het middel volgens hetwelk de motivering op dit punt feitelijk onjuist is waardoor het bestreden besluit voor onwettig moet worden gehouden, gegrond is, rekening gehouden met het aandeel dat de kwestie van de chloriden in de besluitvorming blijkt te hebben gehad; dat daardoor ook het tweede onderdeel, in de mate dat het het onbeantwoord laten in het bestreden besluit van de door de verzoekende partij in haar beroepsschrift over dit probleem ontwikkelde argumentatie aanvoert, gegrond is; dat dit laatste eveneens geldt met betrekking tot de verwijzing, in de memorie van antwoord, naar VLAREM II, nu de Raad van State met zijn arrest nr. 52.260 van 16 maart 1995 in zake de v.z.w. Koninklijk Verbond der Belgische Schuttersverenigingen dat besluit heeft vernietigd zodat het geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat de overige onderdelen en de andere middelen niet moeten worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting waarbij het beroep van de n.v. HERCULES BELGIUM tegen de haar door de directeur van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering op 22 januari 1990 afgegeven vergunning voor de lozing in de Kleine Beek te Beringen van ander afvalwater dan normaal huisafvalwater, ontvankelijk en ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier juli 1990 vijfennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M. VRINTS,	staatsraad,
de H.	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

J. VERMEIRE.

